

חלום ופתרונו

הקלאי עפולה מביבו שקיומו של הנערן
הקלאי — מה נשתת לשבטה עי' הסבל והא-
רץ, העמל והויה שוטסקט בטישור רותב
זרדים של גטולה.
(בעטוק: "גלוּ דעת הקלאי עפולה". — דבר)

הריקלטוט הצעקניות של "קהילת ציון" על
הברך הנדול עפולה אשר בעטוק יורעאל — נרת-
בוז. לא זובים ולא יער. ה"בלוף" עיטה לו כנפים
זיעפ — ועפולה נשארה עטידה על תלה בכני צחיהו
כמציאות.

אולם "בינוי לבוני" נוצר מרכז — אמן לפיו
שעה קטן — בשבייל דנקודות החקלאיות דספדי-
רות. לאטלאט הייך עדכו ונגדל. ואחרינו בעי-
היד — מי ישורנה!

וראה זה פלאן טרי מלל ומוי פלל שדווקא בע-
פולה, שטיפסיה בנו להם כדטינעם מגדל ס פור-
חים באויר, ינצהו הפויאים בבחירות לאותצתו!
אי-שב-ראש חטועצת הטעונשיות הוא חבר הסתדר
וות העובדים. מיטש מנפלאות הבוראו!
אנכ, מהבחירות לטיעזר נתגלה פרצופה
האמת של עפולה: מתרדר, שרוב מנינה ובנינה
זהם עובדים. בשכילנו — חפתעה געימתה!
עכשו פנו הקלאי עפילה אל ההנת'ץ בד-
רישת להעביר את הארכא לרשותה של קחה"ק
ולסדר מה ישוב הקלאי לפי העקרוני של
"מושב עובדים".

הדרישה הזאת של האבוד החקלאי בעפולה
זה א צודקת ביחסים יצ' הפטוחות למוטסכים
לקבוצות לה אוון קשכת לאונשיימה.
עפולה ומושב לייבורם — על זה ודאי לא הלאו
אנשי ה"bijoun" שבאטמייסט.
נחות איש נס-זוו